

MICHAEL LINTON

26. august 1933 - 19. december 1998

Michael Linton døde pludseligt og uventet den 19. december 1998. Han havde opsagt sin lektorstilling ved Historisk Institut på Aarhus Universitet kort forinden og planlagt at tilbringe sit otium i sit fødeland, Sverige, men sådan skulle det desværre ikke gå.

Han var født i Sverige som præstesøn. Hans far blev senere professor i teologi ved Københavns Universitet, men Michael Linton forblev i Göteborg, hvor han efter studentereksamen studerede historie suppleret med bl.a. klassisk arkæologi. Han blev Fil. cand. i 1959 og Fil. lic. i 1964, og efter nogle år som gymnasielærer blev han i 1967 ansat i middelalderhistorie ved Historisk Institut i Århus, fra 1972 som lektor. I 1971 fremlagde han sin doktorafhandling, *Drottning Margareta, fullmäktig fru och rätt husbonde. Studier i Kalmarunionens förhistoria*.

Michael Linton var som historiker stærkt præget af sin lærer og senere livslange ven, Erik Lönnroth. Den tradition, han repræsenterede og videreudviklede, var karakteriseret ved en vidtdreven skepsis over for det overleverede historiske kildemateriale, især sådant som ikke er dokumentmateriale. Lintons disputats var i god overensstemmelse med denne tradition et stykke rydningsarbejde for at komme bag om myter i faglitteratur og kildemateriale. I dette tilfælde om Margrethe som politiker og personlighed. Hovedlinierne i Lintons fremstilling og i skildringen af Margrethe som kynisk og dreven magtpolitiker er velunderbyggede, omend der i billedet af dronningen savnes blik for hendes og tidens kristne mentalitet. Disputatsen indeholder tillige adskillige vellykkede detaljanalyser. Spændende er f.eks. analysen af Margrethes instruktionsskrivelse til Erik af Pommern, da han i 1405 skulle rejse til Norge. Skrivelsen taler sit tydelige sprog om hendes velkalkulerede politik. Modtagelsen af bogen blev imidlertid en skuffelse for Michael Linton. Bogen var præget af en hel del fejl og unøjagtigheder i detaljerne og indeholdt skæve ræsonnementer, som ikke holdt for en nærmere prøvelse. Det gav anledning til nogle meget negative anmeldelser og omtaler. I flere tilfælde negative udover enhver rimelig grænse, især når anmelderne kun beskæftigede sig med et hjørne af disputatsen.

Modtagelsen af disputatsen førte til, at Linton for lang tid forlod Kal-

marunionens historie og især i undervisningssammenhæng dyrkede vikinger og italiensk renaissance. Formidling af historien havde hans store interesse. Han havde en god og letløbende pen og skrev mange populærvidenskabelige artikler og anmeldelser især i svenske aviser og f.eks. i tidsskriftet *Sfinx*. Samtidig holdt han mange foredrag i Folkeuniversitetets regi, hvor han også var aktiv som arrangør af forelæsningsrækker og ekskursioner. I 1994 kronede han formidlingsarbejdet med udgivelsen af *Sveriges Historie 1523-1993*, beregnet for et dansk publikum.

Ved sin ankomst til Århus fik Michael Linton snart skabt et uhøjtideligt studentermiljø omkring sig. Hans middelalderkollokvium blev en fast institution i 1970'erne. Som det er blevet sagt af en af deltagerne, Michael Gelting, en kombination af en studiekreds og fändenivoldsk, studentikost samvær i et årti, der ellers var præget af ofte bitre og altid selvhøjtidelige konflikter på universitetet. Ved sammenkomsterne her fik han rig lejlighed til at udfolde sit store talent som festtaler, et talent, som hans venner og kolleger også nød godt af i mange andre sammenhænge. En frugt af studiekredsen blev adskillige vellykkede ekskursioner sammen med Erik Lönnroth og hans doktorandstuderende. Fra begyndelsen af satsede Linton også på at tiltrække specialestuderende, og resultatet blev fremkomsten af en lang række specialer i middelalderhistorie.

Linton havde i 1987 i en mindre afhandling behandlet Olufs valg til konge i 1376, men da 600-årsdagen for indgåelsen af Kalmarunionen nærmede sig, vendte han for alvor tilbage til dronning Margrethe den Første. Vigtigst var, at han fik kontrakt på at skrive en populært sigtende bog om *Margareta, Nordens drottning 1375-1412*. Den dækker i modsætning til disputatsen hele Margrethes regeringstid, inddrager naturligvis forskning fremkommet efter 1971 og tegner i øvrigt et langt bredere billede end disputatsens serie af detaljundersøgelser gjorde. Den svenske originaludgave er et fornemt eksempel på historieformidling, det er en særdeles velskrevet og spændende fremstilling, og den indbragte forfatteren en pris for fornem historieformidling fra Det Svenske Akademi. Det må dog nævnes, at der er nogle (sjuske)fejl i bogen. Gyldendal har år 2000 udgivet bogen på dansk, men i en udgave fyldt med redaktionelt sjusk og regulære oversætterfejl.

Michael Lintons sidste år blev meget triste og vanskelige. Han var selv syg, og i marts 1998 døde hans hustru, et tab han ikke forvandt. Men netop fra de samme år står hans sidste bog om Margrethe som et værdigt minde. Og for den kreds, han samlede om sig i 1970'erne, har han betydet en livsvarig inspiration.

Anders Bøgh & Erik Ulsig